

Més comentaris sobre el número de Banyoles de (ciència)

Rèplica a E. Sunyer

Reproduïm a continuació la carta que ens ha estat adreçada per un grup d'arqueòlegs i estudiosos del tema en resposta al comentari signat pel senyor E. Sunyer i Coma-Marca en el número 29 de (ciència) a la secció l'opinió. Són els lectors de (ciència) els que hauran de donar l'opinió sobre aquesta qüestió.

Sr. Director de la revista (ciència),

El n.º 26 de (ciència), d'abril de 1983, va ser dedicat a Banyoles i titulat: "L'estany de Banyoles, de la mà de la ciència".

Ja en el seu moment d'aparició, molts dels qui treballem a Banyoles i d'altres investigadors en general no ens sentírem satisfets de com havia quedat elaborat aquest número. Efectivament, en tot ell s'aprecia una improvisació generalitzada; les temàtiques són diverses, mal lligades, incompletes; en manquen algunes d'importants (com, per exemple, tres tesis de doctorat referents a la biologia de les aigües de l'estany); en d'altres, com el cas de la prehistòria, no es va cridar tots els especialistes que en realitat investiguen a la zona.

Resumint, diguem doncs que aquest número sembla fruit d'una improvisació d'última hora i no d'una programació feta amb temps i ordenadament. Sabem que algun dels articles feia un any que estava entregat, mentre que altres es van fer de pressa i corrents dies abans.

De totes formes, en aquell moment vàrem creure que aquestes coses no eren greus davant del fet que una revista científica en català divulgues aquest tema i que la revista (ciència), en base a l'experiència que va adquirint, aniria superant defectes i milloraria amb la col·laboració de tothom.

Però, vet aquí que en el n.º 29 de (ciència), juliol-agost de 1983, la redacció d'aquesta revista va creure convenient de deixar publicar una carta, comentant el n.º anterior dedicat a

Banyoles, d'E. Sunyer Coma-Marca, el qual es fa passar per un entès geòleg català, especialista en pre-cambrià, que també sap quaternari i que està en una tal European University de Washington.

De tot el que parla a la seva carta a (ciència) no hi ha res que estigui fonamentat amb raó de causa, i donat el poc rigor científic d'E. Sunyer, no ens entretindrem a rebatre punt per punt el seu contingut. Només direm que el Dr. Corominas, que ell dóna per mort, es troba, gràcies a Déu, actualment en vida i en perfectes relacions amb els actuals excavadors de l'Arbreda, i que el Sr. Sunyer mai no ha tingut un permís d'excavació a la cova de l'Arbreda, i que si ha recollit objectes d'aquest jaciment, aquests deuen procedir de recerques clandestines.

Demaniem als lectors de (ciència) que oblidessin totes les coses que allà es diuen, la majoria sense cap argumentació científica, al Sr. Sunyer que projecti els seus problemes messiànics cap a d'altres activitats i als redactors d'aquesta revista que procuressin detectar fets com el present que tan sols aporten confusió als lectors.

Erundino Sanz Sanchez, C.E.C. Comarcals de Banyoles. Ramon Julià i Brugués, Institut Jaume Almera C.S.I.C. Narcís Soler i Masferrer i Julià Maroto i Gerver, arqueòlegs, directors d'excavacions a la Cova de l'Arbreda (Serinyà). Josep Tarrús i Galter, arqueòleg, director de l'excavació a la Cova de Pau (Serinyà). Miquel Sanz Parera, I.B. Joan Oliver.

desembre 1983/Volum 3/767 55

